Ч. 86. Неділя 30 (17) цьвітня 1905 Рік XV.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Справи парляментарні. — До ситуациї на Угорщині. — Ще про з'їзд міністрів у Венециї. — З Крети. — Події в Росиї і російско-японьска війна.

В справі установленя проґрами палати послів на засіданях, які будуть відбувати ся від 3 до 16 мая, відбув міністер справ внутрішних ґр. Біляндт-Райдт в заступстві хорого президента міністрів дра Ґавча кілька конференций з проводирями партий. Найважнїйшою точкою тої проґрами єсть друге читанє тарифи митової. Чехи мабуть не будуть противити ся на ухваленє тарифи, щоби не спиняти відкритя ческого сойму, котрий скликаний на 18 мая. В справі сій буде ще раз радити парляментарна комісия ческого клюбу. Як стоїть справа ческо-німецкої угоди, поки що не знати, але прагска „Politik“ робить надію, що бажаня ческого народу будуть небавком здійснені, бо правительство готове зробити уступку Чехам, щоби за то узискати ухваленє тарифи митової.

Ситуация на Угорщині все ще не вияснена. О якійсь зміні кабінету нема ще й бесіди. Дня 4 мая розпічне ся дебата адресова і тоді покаже ся, що дальше буде. Одна ґрупа послів постановила предложити окремий проєкт адреси. Кошут і єго партия жадаючи відділеня Угорщини від Австриї і заведеня мадярскої команди в армії не числили ся з тим фактом, що на Угорщині крім Мадярів суть ще инші народи, котрим змаганя Мадярів певно не до вподоби, і они мабуть не сподівали ся того, що тоті народи виступлять против їх змагань. Длятого проєкт скликаня конґресу Румунів, Сербів, Русинів, Хорватів, Словаків і Німців дуже їм не на руку. Конґрес той, котрий буде скликаний до Араду або Нового Саду, має ухвалити, яке становище мають заняти ті народи супротив мадярскої опозициї. До участи в конґресї зголосили ся вже всї крім семигородских Сасів. Румуни заявили ся против економічного відділеня Угорщини від Австриї і против заведеня мадярскої мови в армії, а заразом висказали бажанє, щоби конґрес ухвалив адресу до Корони.

Нині має відбути ся у Венециї з'їзд міністра справ заграничних ґр. Голуховского з італіяньским міністом справ заграничних, а італіяньска праса дуже ним заінтересувала ся, бо може певна того, що на нїм буде обговорювати ся також і справа балканьска. „Gazetta di Venezia“ одержала кореспонденцию з Відня, в котрій каже ся, що головним предметом конференциї обох міністрів буде справа балканьска. Після тої ґазети, то італіяньске правительство прийшло до переконаня, що коли хоче забезпечити собі відповідний вплив на Балканї, мусить для узисканя тої цїли порозуміти ся з Австрию. Чи оба міністри будуть у нїмецкого цїсаря, котрий має також приїхати до Венециї, се річ не певна, бо цїсар Вільгельм має там приїхати аж дня 2 мая, а трудно припускати, щоби оба міністри умисно аж до того часу там чекали. Берлиньска „Voss. Zeitung“ називає навіть ту чутку о стрічи міністрів з цїсарем зовсїм безосновною.

Показує ся тепер, що проголошенє сполученя Крети з Грециєю стало ся против волї ґенерального комісаря на Кретї, кн. Юрия грецкого, і єму на злість, а головний почин до того вийшов від найвпливовійшого проводиря кретийскої революцийної партиї Ванїзельоса. Той Ванїзельос був адвокатом і одним із командантів ворохобників на Кретї в 1897. По іменованю кн. Юрия ґенеральним комісарем вступив він до ради приданої комісареви яко шеф судейскої управи. Від тої пори став він дїлати в тім дусї, щоби з Крети утворити самостійне князївство під верховною властию Туреччини, котре би можна опісля в догідній порі сполучити з Грециєю. Але сей плян в Грециї не сподобав ся і король порадив князеви, щоби він позбув ся того дорадника. Кн.

Дочка Пилата.

(З болгарского — Івана Вазова).

Свого часу намістник Дамашку Клявдий Ріксий був дуже засумований. Єго хороша жінка Попея, дочка Понтийского Пилата, що володів Єрусалимом в імени кесаря, була навіщена страшною недугою — паралижем. Єї хороші члени поволи вяли, чудове тїло утратило свою гнучкість і рухливість і лише в лектиці, оповита аксамітами і шовками, могла любувати ся видом розкішних огородів, які вінцем окружали місто.

Вже два роки минуло, як єї навістило страшне нещастє і не було ніякої надії вилїченя. Дармо муж єї спроваджував з далеких сторін лікарів, чудотворців, учених, аби єї своєю штукою вилїчили. Їх знанє, заходи, стараня і досьвіди показали ся безсильні супротив упертої недуги, що приковувала хорошу Римлянку до ложа.

Вкінци прибув один поломник з Єрусалима і приніс вість, що появив ся в Юдейскій земли чудотворець, званий Ісусом Назарейским. Довершує він чудес з недужими: ставляє на ноги паралїтиків, вертаючи їм здоровлє і давні сили, темним привертає зір, а навіть мертвих воскрешує.

Урадувала ся тою вістию Попея і скрикнула:

— Піду, піду до того чудотворця! Заплачу єму щедро дорогоцїнними каменями, віддам свій цїнний нашийник з зелених диямантів, котрого вартість єсть висша від цїни пятьох міст юдейских, коби лиш мене уздоровив.

Але паломник сказав їй:

— Прехороша Попеє! То всьо нїчого тобі не поможе супротив Назарейця. Він сам ходить обдертий і босий, пристає лише з бідолахами, гордить всіми суєтами сего сьвіта і хочби ти єму занесла ті всї богатства, не купиш собі помочи.

— Отже щож маю зробити, аби мене уздоровив? — спитала запечоковна хора.

— Від недужих, котрі до него приходять по здоровлє, жадає він лиш одного: аби в него вірили.

Здивувала ся Попея тими словами, а потерши чоло білою рукою, на котрій блищали дорогі диманти, знов спитала:

— Аби в него вірити? А як вірити?

— Вірити, що він єсть сином Божим.

— Сином Божим? Того я не розумію...

І довго ще випитувала поломника.

Богато днів і ночий провела Попея на роздумуваню. А глядячи на свої покорчені члени в цьвітї віку свого, заливала ся сльозами як дитина. Але в єї души чим раз яснїйше виринав образ загадочного, незвістного чудотворця, котрий велів себе називати сином Божим і котрий може творити чудеса, які переходять межі людского розуму; рівночасно з тим побільшало ся в єї серци бажанє вернути до здоровля, до сил молодости, як також нетерпеливість стрітити ся з тим чудесним чоловіком і она була готова навіть повірити в єго божество.

„Коли він духом і силою стоїть так далеко від людий, мусить бути близьким божества; лише боги такі всемогучі, аби одним поглядом, одним помисленєм уздоровлювати людий безнадійно недужих! Наші боги не хотїли менї помогти — нехай отже досьвідчу сили того Бога, котрого сином зове себе Назареєць“.

І віра росла в єї души.

Попея постановила удати ся до Єрусалима, де, як їй говорено, найлекше може стрітити Ісуса. Однако знаючи, що єї муж нїколи не згодить ся, аби она, горда і високого роду Римлянка, мала понизити ся до просьби супротив погорджуваного жидівского знахора, сказала Клявдиєви, що хоче відвідати свого вітця. То бажанє, котрого виповненє було получене з таким трудом і мукою для женщини так недужої, як Попея, здивувало Клявдия.

Але єї просьби і наставаня були так рішучі, що вкінци не міг він відмовити улюбленій, а так хорій женї, уложив єї отже в богатїй, виложеній пухом і шовком каритї і виправив єї з найвірнїйшими своїми слугами до юдейскої землї.

І по тридневій подорожи, дорогою, що вє ся по всхідних склонах Ливаньских гір, покритих великаньскими кедрами, прибула Попея до юдейскої землї, а четвертого дня коло полудня, минувши на північи долину Йосафата, опинила ся в Єрусалимі.

Було то перед самою жидівскою пасхою.

Прямуючи до північних воріт міста, побачила виходячі товпи народа і відділи римскої кінноти. Цїла та ґлота ішла ід заходови до недалекого голого горба.

Юрий зробив то, але дуже незручно, бо в своїм маніфесті назвав Ванізельоса навіть зрадником. Ванізельос пішов тоді в гори, а за ним і другі члени ради, котрі не могли видержати під новим дорадником князя Пападамандопульосом, присланим єму з Греції. Ванізельос старав ся тоді зі своїми товаришами зворохобити Кретийців і проголосити злуку з Грециєю і в тім переконаню, що коли князь тому спротивить ся, то стане в очах Кретийців зрадником народу, коли же згодить ся на то, то стратить довірє у держав, котрі єго іменували ґенеральним комісарем. Так отже настала звістна вже подія, котра поки що не принесла нікому хісна, а наробила лиш клопоту державам, котрі мусять єї тепер залагодити і залагодять здаєсь так, що все останесь по давному.

Чим близше до сьвят, тим більший робить ся переполох в Росиї. В Петербурзі розійшла ся чутка, що сеї ночи будуть там діяти ся страшні річи; від нинїшного вечера буде полиция, жандармерия і войско стерегти всї банки, водопроводи, правительствені будинки і палати. Хто лиш може, втїкає з Петербурга. Здає ся однак, що у всїх тих чутках більше страху, як в дійсности щось лагодить ся. У всїх роботах приготовляючих зміни в теперішнім ладі в Росиї настав такий хаос, що з него можна скорше вносити, як би мало все остати ся по давному, як щоби мали настати якісь зміни. Характеристичне єсть то, що в Москві творить ся нова реакцийна партия, котра постановила собі за задачу ставити опір всїм змаганям конституцийним.

Ґен.-ґубернатором Москви іменований ґенерал кавалериї і бувший начальник московскої і петербурґскої полїциї Козлов. Посада ся, як звістно, по смерти вел. кн. Серґієва була необсаджена. Козлов був довгі лїта оберполїцмайстром в Москві і там єго загально любили, бо він був прихильником лїберального напряму за царя Александра II. і навіть ширив єго та піддержував в своїх кругах. Іменоване се зробило в Москві добре вражінє.

До Льондону наспіла вість, що 3000 мужа российского войска з 10 пушками впало до північної Кореї. Они ставлять міст на ріці Тумен, а коли ще наспіє з Владивостока дальших 5000, то всї разом посунуть ся дальше на полудне. Зачувати, що адмірал Тоґо рішив ся аж тоді виступити против российскої фльоти, коли она схоче плисти до Владивостока і коли вже не буде мати нїякої опори в неутральних портах. Фльота япаньска з виїмкою тих кораблїв, що їздять розвідувати, держить ся длятого заєдно коло острова Цушіма межи Кореєю а япаньскими островами.

Н о в и н к и.

Львів, дня 29-го цьвітня 1905.

— **При надходячих сьвятах Воскресенія Христового** пересилаємо нашим Вп. Читателям сердечні желаня. Христос воскрес!

— **Порядок богослужень в церкві ОО. Василиян у Львові** в Сьвітлім тиждни: Недїля Воскресенія Христового: рано служби Божи читані від год. 5 до 8; о 8 год. служба Божа сьпівана; вечером о 5 год. Вечірня з виставленем Найсьв. Тайн; понедїлок рано служби Божі читані від год. 5; утреня о год. 6; служба Божа сьпівана о год. 9: вечером о 5 год. вечірня; второк той самий порядок як і в понедїлок сьвітлий. По вечірни Обхід.

— **Фальшоване виборів.** Один з членів скрутацийної комісиї виборів радних м. Львова, Натан Арнольд, при скрутиниї прибивав на листах голосованя печатку з іменем шинкаря Левенгека, аби тим чином придбати єму більше голосів. На тім спіймали єго прочі члени комісиї, і справа оперла ся о прокураторию. Против Арнольда виготовлено вже акт обжалованя, а небавом відбуде ся розправа, до якої покликано чотирох сьвідків.

— **Огні.** З Рави рускої пишуть: В наслїдок хибної будови комина згоріло в Тенятисках пять селяньских загород. Шкода виносить 7.3(0 корон. Дня 26 с. м. навістив великий огонь село Поникву, брідского повіта, при чім погоріла церков і до 20 господарских будинків. В огни погибли три корови і кілька овець. — В Бояновї, жидачівского повіта, згоріло сими днями 15 селяньских загород з всїми запасами збіжа і сїна. — В Перемишли коло самого зелїзничого двірця згоріло дня 26 с. м. кілька камениць.

— **Смерть композитора.** Оногди погиб траґічною смертию в Баденї старший композитор і капельмайстер Кароль Комзак. Він спізнив поїзд, але хотїв таки всїсти до ваґона, коли поїзд вже рушив. Комзак станув на сходах воза, але в тій хвили стратив рівновагу і упав під колеса. Поїзд задержано, але Комзака витягнено вже нежи́вого. Колеса відтяли єму руки і ноги і подерли цїле тїло. Помершии був одним з найпопулярнїйших віденьских музиків, а веселі марші і мельодийні вальси з'єднали єму сьвітову славу. Підчас сьвітової вистави в Ст. Люї, Комзак диригував там віденьскою орхестрою.

— **Писателька в заведеню для божевільних.** Лявру Марльом, нїмецку писательку уміщено недавно в заведеню для божевільних в Монахові. Она мала вже давнїйше спори з ріжними особами, аж ось недавно візвано єї до дирекциї полїциї, де оглянув єї лїкар, почім відставлено єї в товаристві доглядачів до заведеня для божевільних, бо лїкар признав єї небезпечною для

Попея глядїла на той похід не розуміючи єго цїли.

Перед самими воротами міста стрітила на кони сотника, котрий разом з вояками поступав за товпою. Велїла задержати ся і запитала сотника, куди ті товпи ідуть?

— На оттій горі буде прибитий на хрестї засуджений на смерть, ворог публичного спокою, Ісус Назарейский! — відповів він, кланяючи ся низько достойній дочці Пилата.

— То не може бути! Не може — скрикнула налякана Попея. — Нехай здержать довершенє засуду! Жадаю того!

Але офіцир заявив, що лише Пилат може змінити свій приказ. Але заки могло би ся одержати то відкликанє, виновник буде вже прибитий на хребті.

І дивував ся він жалеви і співчутю Попеї, яке оказувала нужденному бунтівникови, виданому на смерть самим народом жидівским.

А Попея зворушена і в розпуці обернула очи ід Голгофті, де готовило ся щось страшного....

— Занесїть мене там, скорше! Він не повинен умерти! — відозвала ся до своїх людий. І скоро найдено лектику, бо до верника каменистої гори карита не могла дійти.

Коли досягнено верху, Попея зі страхом побачила три стоячі хрести, а на кождім з них висїв розпятий чоловік. Судьба вже звершила ся!

На приказ Попеї відогнано товпу окружаючу хрести, що верещала і глумила ся з прибитих на хрестї і поставлено лектику недалеко. Під середним хрестом клячала жидівска невіста, а побіч неї дві другі, залиті сльозами, з заломаними з болю руками, вдивлювали ся в мученика, котрому з ран на руках і ногах тїкли червоні струї крови.

Попея мовчки, неподвижно обернула з болем очи на терпляче лице Христа, в котрого лагідних чертах слїдні були страшні муки.

І з лицем залитим сльозами, разом з другими невістами глядїла на прибитого на хрестї. Бідна Попея старала ся стрітити єго погляд, котрий помимо страшних, не даючих ся описати тїлесних мук, сьвітив крізь мраку невисказаного болю зорию доброти і лагідности. Але очи Христа обернені на плачучу матір ні разу не поглянули на Попею.

— Спаси мене! — шепнула она, не відвертаючи очий від лиця Христа.

Нараз лагідний погляд Христа перенїс ся з матери на Римлянку. І погляд Римлянки і Христа стрітили ся. І кортеньку хвильку споглядав Він на неї так лагідно, болїсно і глубоко!... І нагле під силою того погляду, котрий пронибав як небесна искра цїле єї єство, почула она якесь глубоке внутрішне потрясенє і щось нового, солодкого, доброго наповнило єї душу і тїло...

. . . .

Пилат дожидав своєї недужої дочки на найвисшім степени марморних сходів своєї палати, повідомлений о єї приїздї, повний зачудованя і тревоги, бо цїль єї подорожи була єму незвістна.

Побачивши, як она наближала ся в кариті з розжаленим лицем, простягнув до неї рамена, аби коли єї винесуть на гору, міг притиснути єї до серця.

Але зачудований побачив, як Попея сама вийшла з карити, приказуючим рухом віддалюючи єго слуги, котрі подавали їй золочену лектику і сама ішла по марморних сходах кроком легким як ґазеля Либану...

А кинувши ся на шию остовпілого з зачудованя вітця, скрикнула ридаючи:

— Отче! ти нинї Бога убив!...

ВЕЛИКОДНИЙ ДАРУНОК.

(З француского — Л. Терієта.)

В Севили, на передмістю Тріяна жив вісімнайцятьлїтний молодець Гуаніто дель Мореніто. Сирота, бездомний, виріс без всякої опіки, як хабаз, що сходить межи камінями на бруцї Тріяна. Спав то під голим небом, то в стайни якоїсь господи і живив ся або кількома жменями солодких каштанів, або якими небудь відпадками в торгових кухоньках, купованими часом на рати. Аби якось удержати ся при житю, робив людям ріжні дрібні послуги, з котрих найбільше поплатною бувала продаж афішів коло дверий театрів. Мимо лахів, які єго вкривали, був хорошим хлопцем, з блискучими очима, буйним волосєм, смідим лицем, що придбало єму прозвище „Моренїто". Впрочім в єго жилах плило трохи циганьскої крови; як циган любив передовсїм свою независимість, бурлакованє і був пристрастним видцем борби биків.

В Велику пятницю обудив ся дуже пригноблений. Від середопістя театри були позамикані, отже не могучи нічого заробити на продаваню афішів, не мав в кишени нї гроша. То тим більше єму докучало, що на Великодну недїлю заповіджено величаву борбу биків, а він буде мусїв виречи ся виду єї! Отже постановив глядати ратунку і щастя на улицях Севілї, а помоливши ся до Пресьвятої Діви, витряс солому з волося і вийшов із стайнї, котра притулила єго на ніч.

Ранок був прекрасний. На темносинім небі відбивали остро верхи Джіральда. На улицях крутило ся множество селян, котрі зійшли ся з усїх сторін до Севілї на процесиї ріжних братств. Коли Моренїто минав Plaza de Taroz, побачив товпи людий, що брали білєти в касї цирку; той вид наповнив єго ще більшим огірченєм.

Цїлі чотири години блукав по улици Сіерпес, вдихав запах пампухів, які смажили ся в горячій оливі. Очима повними пошани глядів за торреадорами, котрі гордо проходили поперед каварні в своїх тїсних штанах і червоних камізельках. Глядячи на то всьо, думав заєдно, де можна би чесно заробити яких кілька пезетів. Дармо вмішав ся між хлопців, котрі продавали проґрамові карти ріжних процесий; всї посади були обсаджені, всюди стрітила єго відмова. Вкінци не стало єму сил і не міг вже ходити; з пустим желудком, палений горячим промінем сонця, стояв на площи Конституциї, де мали уставляти ся процесиї. Найшовши несподївано тїнистий кутик під дашком судової палати, постановив тут відпочити і ждати на похід братств.

окруженя. Против того вніс протест до властий муж еї, норвеґский писатель Оля Гансон. Однако єму відповіли, що уміщене его жінки нічим не противне законам, бо опирає ся на лікарскім ореченю.

— **Шайка злочинців,** що бушувала по цілій Угорщині, попала сими днями в руки поліциї. На совісти тої шайки лежать многі убийства довершені в цїли рабунку. На еї чолї стояв якийсь Франц Боні, робітник для чищеня вікон, котрий при своїй роботї підглядав розклад склепів і мешкань. При ревізиї, переведеній в его мешканю, найдено богато рушниць і 3000 набоїв. Арештовано також жінку Боні'го.

— **Убийство.** З Виткова нового пишуть, що дня 25 с. м. найдено в бетоновій кади для полоканя барабол в горальни в Витковї старім трупа женщини Гануськи Дикої. В перший хвили всї гадали, що Гануська упала до кади і утонила ся, але позаяк вода була випущена, то підозріне о убийство обернуло ся против мужа Гануськи, Антона Дикого. І справдї, по огляненю трупа показало ся, що Гануську убито, а іменно найдено на тїлї кілька ран від пробитя острим знарядом. Супротив того жандармерия арештувала Дикого і відставила его до суду.

— **Сумна пригода.** Ученик пятої кляси гімназияльної в Кракові, Станислав Скварчиньский, син кравця, прийшов в четвер сего тиждня до мешканя свого товариша Рудольфа Тржебицкого, сина гімназияльного професора і побачив на столику у него револьвер. Коли Тржебицкий відвернув ся і схилив ся по щось до шуфляди столика, роздав ся вистріл. Тржебицкий оглянув ся на гук вистрілу і побачив, що его товариш паде на землю. Лїкарска поміч показала ся безуспішною, бо куля пробила серце і Скварчиньский погиб на місци. Завинив Тржебицкий, що не перестеріг товариша, що револьвер набитий.

† **Номерли:** О. Петро Сосенко, парох в Плавчи великій, бережаньского деканата, дня 27 с. м., в 72-ім роцї житя, а 48-ім сьвященьства;— Мария з Франковских Залликаньска, жена професора учительскої семинариї в Станиславові, дня 25 с. м. в 41-ім роцї житя.

Телеґрами.

Відень 29 цьвітня. Міністер справ заграничних ґр. Ґолуховский виїхав о 7-ій годині вечером до Венециї.

Мадрид 29 цьвітня. З Мелїлї доносять, що недалеко сего міста прийшло до великої битви межи войском султана а ворохобниками. Два тисячі ворохобників втекло на іспаньску сторону.

Льондон 29 цьвітня. До „Morning Post" доносять з Шанґаю: Балтийску ескадру видко вчера було близько заливу Леонзої на острові Гайнан.

Канеа 29 цьвітня. (Бюро Райтера). В селї Вуколія прийшло межи повстанцями а 50 жандармами до борби. З повстанців 3 погибли, 6 єсть ранених. З помежи жандармів 1 погиб, 3 єсть ранених, а 14 пропало десь без слїду. Ворохобники підпалили будинок поліциї. В сусїдних селах люди також зброять ся.

Петербург 29 цьвітня. (Петерб. Аґ. тел.) Внаслїдок вістий ширених в цїлій державі, що підчас великодних сьвят мають настати розрухи, більшість ґубернаторів оголосила відозви, що того рода вістий не треба боятн ся. Удержанє публичного спокою єсть зовсїм певне, а всякі проби нарушеня спокою будуть як найенерґічнїйше здушені. З многих міст доносять, що ті відозви заспокоїли жителїв.

Варшава 29 цьвітня. Kur. Warsz. доносить: Управа акцийного Тов. бавовняних заводів Гайнцля і Куніцера у Відзеві в наслїдок щораз то нових жадань ставлених робітниками, замкнула вчера урядово свої фабрики на час необмежений. Робітникам видано книжочки обрахункові, папери і двотиждневу заплату. Рівночасно виповіджено на 3 місяцї посади всїм урядникам бюр адміністрациї. Замкненє відзевских фабрик позбавило більше як 3500 людий роботи. Від кількох днів замкнена також на час необмежений фабрика ниток у Відзеві.

Венеция 29 цьвітня. Міністер справ заграничних Тіттоні приїзджає тут нинї перед полуднем, а вертає в недїлю по полудни. Приїхати тут вчера італїяньский амбасодор кн. Аварна з Відня і австрийский амбасадор ґр. Лїцов з Риму.

Венеция 29 цьвітня. Нинї о пів до 11 год. перед полуднем приїхав тут міністер ґр. Ґолуховский а его повитали: заступник міністра Тіттоні'го ґр. Макті і амбасадори австрийский з Риму і італїяньский з Відня. Ґр. Ґолуховский поїхав ґондолею до европейского готелю. О 2 год. зложить ґр. Ґолуховский візиту Тіттоні'му а той відтак віддасть єму візиту а о 5 год. вечером відбуде ся у міністра Тіттоні'го обід в честь гостя.

Венеция 29 цьвітня. „Gazetta di Venezia" вказує на важність з'їзду, особливо же зі взгляду на ситуацию на Балканї, в Македониї і на Середземнім мори.

Шанґай 29 цьвітня. Моряки прибувшого тут корабля розповідають, що коло острова Цушіма видїли значне число японьских кораблїв. Єсть то мабуть більша часть сили адмірала Тоґо.

„Хто спить, той не чує голоду" — отже не маючи що з'їсти на снїданє, постановив Моренїто переспати єго і від разу уснув. Дїйстно, хороший то хлопець: лежав простягнений на білих камінях помосту, опираючи чорну, кучеряву голову на однім рамени. Очи з довгими віями мав сильно примкнені; кріз пів отверті в легкім усьміху уста видко було трохи два ряди білих, здорових зубів.

Коли так спав, задержала ся над ним пара людий, чужинцї, видко молоде подружє в подорожи. Пізнати то було на перший погляд. Ішли притулені до себе, она оперта о его рамя.

— Диви, який прехороший хлопець! — сказав молодий пан до панї і на хвилю задержали ся. — Пречудний образок!... Той хороший рух голови і та отверта долоня, немов би в надїї, що якийсь Ангел хоронитель вложить до неї великодний подарунок!

— Заєш що — відповіла панї — дай єму трохи гроший. Нехай хлопець утїшить ся з несподїванки, коли пробудить ся. Дорогий, дай єму що!

Залюблені суть майже все великодушні. Молодий пан виймив з мошонки срібну монету і вложив єї осторожно спячому до руки, котра мимохіть при дїткненю зимного металю замкнула ся.

Сьміючи ся пійшла молода пара дальше. Моренїто спав все ще і мав чудесний сон. Так, снилось єму, що Пречиста Діва зступала до него по драбинї. В волосю мала корону з лелїй, в руцї білі рожі. Солодким, дзвінким голосом промовила: — Гуанїто, ти нїколи не забув помолити ся до мене нї рано, нї вечером. В день Воскресенія мого Найдорозшого сина нагороджу тебе за то... В недїлю будеш на борбі биків!

В тій самій хвили Пречиста Діва кинула на него цьвіт білої рожи, котрий перемінив ся в срібну монету. Моренїто так дуже утїшив ся, що аж пробудив ся.

Простягнув ся поволи — і, диво! З руки висунулась єму біла монета і з бренькотом покотила ся по камінним помості.... Моренїто не міг вірити власним очам і ушам... несьміло простягнув руку.... Так, то дїйстно гроші!

То були хороші, блискучі пять пезетів. Отже Пречиста Діва не жартувала, буде міг пійти до цирку!... Одним скоком був на обох ногах і біг з цїлої сили від площи до Торос. Коли був на розї улицї Сан Пабльо, мало що в розгонї не перевернув дївчинки, котру добре знав від давна, від дитиньства. Називала ся Чата. Блїда як полотно, глядїла на него жалїбно чорними, повними сльоз очима.

— Що тобі, Чата? — спитав.

— Мати тяжко хора; я не спала вже дві ночи. Пан доктор був у нас нинї рано і записав якісь ліки. Іду саме з аптики, але там пан аптикар не хотів менї дати лїку без гроший. Що я тепер зроблю! Як мати умре, то й я умру. Я не можу жити сама!

Моренїто стояв, слухав і думав. Поглянув в чорні очи Чати, відтак скоро витягнув гріш і дав єго малїй приятельцї.

— Маєш, моя люба, возьми ті гроші, дала їх менї Пречиста Діва; она добра, дуже добра, не буде гнївати ся, що я їх тобі даю. Купи матери лїк, нехай буде здорова....

Чата зворушена не дякувала свому добродїєви; не відвертаючи ся, не глядячи за себе, побігла до аптики.

Бідний Моренїто не міг бути на борбі биків. Але не жалував того і мав дуже милий Великдень.

Матери Чати полекшало ся і дївчина прибігла до Гуанїта, аби єму подякувати. Прибрала ся трохи, а в волосю мала великі червоні рожі, які купила за то, що їй лишило ся з гроший Моренїта.

Пійшли разом на прохід над Ґвадалькевір, під цвитучі дерева помаранчеві. Коли увійшли в тїнистий закуток між миртові корчі, дївчинка кинула ся на шию хлопцеви і сказала до него просто:

— Люблю тебе дуже, добрий Гуанїто і коли хочеш, як я підросту, а ти будеш мати двайцять лїт, то ожениш ся зі мною.

Такий був великодний подарунок Гуанїта дель Моренїто.

Господарство, промисл і торговля.

— **Цїна збіжа** у Львові дня 28 цьвітня. Цїна в коронах за 50 кільо у Львові. — Пшениця 8·60 до 8·80; жито 6·25 до 6·50; овес 7·30 до 7·60; ячмінь пашний 6·75 до 7·25; ячмінь броварний 7·30 до 7·75; ріпак 11·50 до 11·75; льнянка —·— до —·— горох до вареня 7·75 до 10·—; вика 11·50 до 12·50; бобик 7·50 до 8·—; гречка 8·75 до 9·50; кукурудза нова 8·50 до 8·75; хміль за 56 кільо 150·— до 170·—; конюшина червона 60·— до 75·—; конюшина біла 45·— до 65·—; конюшина шведска 65·— до 80·—; тимотка 25·— до 30·—.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

Обширну брошуру

о ТРУСКАВЦИ

висилає на жадане

ЗАРЯД.

в 1 сезоні т.є. від 15 мая до 30 червня і в 3 від 1 до 30 вересня

о 30% дешевше.

В ТРУСКАВЦИ

Лічить ся з незвичайним результатом:

Початок сезона 15-го мая.
Конець 30-го вересня.

Ревматизм, подаґра, пісок нирковий, товстість, астма, ісхіяс, слабости жіночі, недуги серця і жолудка.

Лікарі заведеня: Ціс. рад. др. Е. Крижановский з Бучача і др. Т. Прашіль зі Львова ул. Голубина 6.

МИЛО ШІХТА

„Олень“ **Знаки охоронні** **„Ключ“**

Найліпше, найвидатнійше, а тим самим найдешевше мило без всяких шкідиих домішок.

Всюди до набутя.

Купуючих просить ся о звернене уваги на напис: „ШІХТ“, що єсть на кождій штуці мила, як також на один з наведених охоронних знаків.

Повне переконане, що антикаря

Тірроґо бальсам і центофолії масть

ві всїх внутрених терпінях, інфлюенци, катарах, корчах, ріжнородних запаленях, ослабленях, забуренях в травленю, ранах, при всяких ушкодженях тіла і т. д. і т. д.

Кождий при замовленю бальсаму або на специяльне жадане дістане ґратіс книжочку з тисячами оригінальних подяк яко домовий порадник. — 12 малих або 6 подвійних фляшок бальсаму коштує 5 корон, 60 малих або 30 подвійних фляшок 15 корон. — 2 флякони масти центофолії 3·60 К франко разом з опакованєм.

Прошу адресовати:

Apotheker A. Thierry in Pregrada bei Rohitsch.

Тих, котрі наслїдують і перепродують фальсифікати, будемо судово потягати до відвічальности.

Головний склад для Львова: **С. Гай і Ж. Рукер.**

БІЛЄТИ ІЗДИ

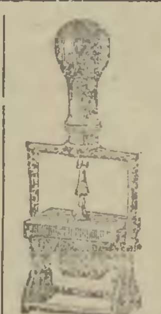
на всї зелїзниці **краєві і заграничні**

продає

Аґенция зелїзниць держ. Ст. Соколовского,

Львів, Пасаж Гавсмана ч. 9.

Артистичний Заклад ритовничий

МАКСИМА ГЛЯЗЕРМАНА

Львів, ул. Сикстуска ч. 17,

виконує ґустовні і дешеві штампілії кавчукові і металеві для урядів парохіяльних, громад і читалень; таблиці металеві, виливані нумери домів, таблиці надгробні, відзнаки для сторожи. марки до печатаня, кліщі до пльомбованя мяса і т. д., склад руских друкарень кавчукових фарб до штампілїїв.

Стация зелїзниці **Мушина-Криниця**

з Кракова	*6*	*год.*
зі Львова	*11*	*„*
з Варшави	*18*	*„*

Ц. к. ЗАВЕДЕНЄ ЗДРОЄВЕ

Криниця (в Галичині)

Найзасібнійша щава зелїзиста.

В місци: почта *три рази денно,* телєґраф, аптика.

Положене гірске в Карпатах 600 метрів над пов. моря. Від стациї зелїзничої година битої дороги. — На стациї вигідні повози.

Средства лїчничі: „Здрій головний“ і Слотвинка, дуже сильної щави вапнево-магнезіово-содово-зелїзистої.

Купелї мінеральні дуже насичені углевою кислотою вільною, огрівані методою Шварца і Вахтлера. (В роцї 1904 видано 65.000).

Дуже скуточні купелї боровинові. (В роцї 1904 видано 22.000). Купелї ґазові з чистої углевої кислоти.

Заклад гідропатичний під управою специялїста дра Г. Еберса. (В р. 1903 видано 12.355).

Купелї річні, парові, електричні, сонїчні, масоване.

Клїмат взміцняючий, підальпейский. — Води мінеральні місцеві і заграничні.

Кефір, жентиця, стерелїзоване молоко.

Ґімнастика лїчнича. — Заклад диетичний.

Лїкар заведеня др. Л. Копфф з Кракова, стало цїлий сезон ординуючий. — Кромі того 13 лїкарів вільно практикуючих.

Помешканя: більше як 1700 комнат з цїлим комфортом уряджених в цїні від 1 К 20 с. денно і висше. — Дім здроєвий. — Читальня і випожичальня книжок. — Гостинниці. — Пенсионати приватні, готелї. — Цукорня. — Костел католицкий. — Церков. — Стала музика закладова (директор А. Вроньский). — Сталий театр, концерти, відчити, балї.

Просторий парк шпильковий взірцево уряджений над 100 моргів обшару. Водотяг води з жерел з гір спровадженої.

Фреквенция в 1903 роцї над 6600 осіб. Сезон від 15 мая до 30 жовтня. —

В маю, червни і вересни цїни купелий, помешкань в домах скарбових і потрав в головній гостинници дому здроєвого о 25% низші. В місяцях липни і серпни не уділяє ся убогим нїяких знижень.

Склади води криницкої у всїх більших містах в краю і за границею.

Подрібних інформаций уділяє, брошури і цїнники розсилає на жадане

Ц. к. Заряд здроєвий в Криници.

ОБРАЗИ СЬВЯТИХ

Важне для родин і шкіл!

Вечеря Господня *Леонарда да Вінчі* рит. на міди величини 44×80 цм. . . 12 зр.

Сикстиньска Мадонна *Рафаеля* величина 41×31 цм. . . . . 4 зр

Непорочне почате *Муріля* величини 42×32 цм. . . . . 4 зр.

Христос при криници з Самаританкою *Караччіого* величини $37\frac{1}{2}$×63 цм. . 4 зр

Ecce Homo *Іґвідa Рені* вел. 49×39 цм 5 зр.

Христос несучий хрест *Рафаеля* величини 52×36 цм. . . . . . 4 зр

Всї ті образи (штихи) наведених славних малярів нові, надають ся дуже добре до шкіл і суть о 50% дешевші як в торговлях образами. Висилають ся лише за посліплатою вже офранковані. Замовляти у **М. Кучабіньского** Львів, ул. Чарнецкого.

Головна Агенция дневників і оголошень

Пасаж Гавсмана ч. 9,

приймає оголошеня до всїх дневників

і також препумерату на всї часописи краєві і заграничні.

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. — (Телефона ч. 527).